Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΚΩΝ. ΡΕΝΤΗ

Ὑπὲρ ἐκλογῶν μὲ ἁπλῆν ἀναλογικὴν ἀπὸ κυβέρνησιν μεταβατικὴν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ρωσιν τῆς ἀναλογικῆς καὶ τίποτε ἄλλο. Ἂν ὁ ἀγὼν περιωρίζετο εἰς τοῦτο καὶ μόνον, ἡ ἐκλογὴ ἦτο κερδισμένη, ὅπως ἐκερδίσαμεν καὶ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς εἰς τὰς περισσοτέρας πόλεις. Διότι μὲ τὰ εὐρύτερα πολιτικὰ συνθήματα εὗρον τὴν εὐκαιρίαν ἡ ΚΕ τοῦ ΚΚΕ καὶ οἱ καπεταναῖοι τοῦ ΕΛΑΣ νὰ περιοδεύουν εἰς Πελοπόννησον καὶ οὕτω νὰ καλλιεργῆται ἡ φοβία τοῦ πληθυσμοῦ. Μὲ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Μπριλλάκη καὶ τοῦ συχωρεμένου Σαράφη καὶ τῶν ἄλλων καπεταναίων, οἱ ὁποῖοι εἶχαν σφάξει τὸν κόσμον, ὁ λαὸς ἠρνήθη ψῆφον εἰς τὴν Δημοκρατικὴν Ἕνωσιν. Δὲν ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν νίκη τῆς ΕΡΕ, διότι δὲν τῆς ἐδόθη ψῆφος ἐμπιστοσύνης, ἀλλὰ ἀρνητικὴ ψῆφος πρὸς τὴν Δημοκρατικὴν Ἕνωσιν, εἰς ἀποδοκιμασίαν τοῦ ΚΚΕ. Ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῶν ἐκλογῶν ὑπάρχει ἡ ἀνωμαλία. Βουλευταὶ ἀνήκοντες εἰς τὸ Κέντρον εἶχον ἐκλεγῆ μὲ ψήφους τῆς ΕΔΑ, διότι εἶχον δώσει ἐπιστολὰς μὲ ὑποσχέσεις καὶ ἔρριψαν συνθήματα ἀριστερά. Δι' αὐτὸ δὲν ὑπάρχει σήμερον διέξοδος. Ἂν πέσῃ ὁ Καραμανλῆς, δὲν μπορεῖ νὰ ἔλθῃ τὸ κόμμα Φιλελευθέρων, διότι μέσα εἰς τὸ κόμμα Φιλελευθέρων ὑπάρχουν βουλευταὶ ἐκλεγέντες μὲ ψήφους τῆς ἀριστερᾶς. Δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίζωμεν ὅτι ἐξακολουθεῖ ὁ ψυχρὸς πόλεμος Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως. Ἡ Ἑλλὰς ἀνήκει εἰς τὴν παράταξιν τῆς δύσεως. Εἴμεθα δεσμευμένοι καὶ διὰ τῆς συμμαχίας τοῦ NATO. Ἡμεῖς οἱ Φιλελεύθεροι ἐφέραμεν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ NATO καὶ δὲν μπορεῖ τώρα νὰ λέγωμεν ὅτι πρέπει νὰ ἔχωμεν ἀνεξάρτητον πολιτικήν, διότι δὲν εἰμεθα συνεπεῖς εἰς τὸν ἑαυτόν μας. Ὄχι μόνον διότι ἡμεῖς ὑπεγράψαμεν τὴν συμφωνίαν τοῦ NATO, ἀλλὰ καὶ διότι ἐκ παραδόσεως ἀνήκομεν εἰς τὴν Δύσιν. Ἡμεῖς μετὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον ἐκάμαμεν ἐπανάστασιν διὰ νὰ φέρωμεν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν δυτικὴν παράταξιν. Πιστεύομεν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας τὰς ὁποίας ἐνσαρκώνει ἡ δυτικὴ παράταξις καὶ εἰμεθα ἀντίθετοι πρὸς τὸν ὁλοκληρωτισμὸν καὶ τὴν βαρβαρότητα τῆς ἀνατολῆς. Ἡ πιστεύομεν λοιπὸν ἢ δὲν πιστεύομεν. Ἢ εἰμεθα εἰς τὸ Κέντρον ἢ δὲν εἰμεθα. Πῶς μερικοὶ ἰσχυρίζονται ὅτι πρέπει νὰ ἔχωμεν ἀνεξάρτητον ἐξωτερικὴν πολιτικήν; Ἐδῶ εὑρέθησαν δύο μεγάλαι δυνάμεις—Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία — ποὺ ἔκαμαν τὴν ἐπίθεσιν εἰς τὸ Σουέζ καὶ πρὸ τῆς ἀντιδράσεως τῆς Ἀμερικῆς ἠναγκάσθησαν νὰ ὑπαναχωρήσουν. Καὶ ἐμεῖς, τὸ κράτος τῶν 8 ἑκατομμυρίων, θὰ ἔχωμεν ἀνεξάρτητον πολιτικήν; Καὶ νὰ πᾶμε ποῦ; Εἰς τὸν ἀνατολικὸν συνασπισμὸν ἢ νὰ γίνωμεν οὐδέτεροι; Ὅταν ἔχωμεν ἐθνικὰς διεκδικήσεις δὲν δυνάμεθα οὔτε νὰ συζητῶμεν τοιαῦτα πράγματα.

Ὅλα ὅμως αὐτά, ἤτοι τὴν συνεργασίαν μὲ τὴν ἀριστεράν, τὴν ἔφερε τὸ ἐκλογικὸν σύστημα τοῦ πλειοψηφικοῦ. Ὅ,τι κακὸν ἔχει ὁ τόπος τὸ χρωστᾶ εἰς τὸ ἐκλογικὸν σύστημα.

Ἐκλογικὸν σύστημα μόνον ἡ ἀναλογικὴ

Ὅταν ἐρωτήσετε τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς ἀντιπολιτεύσεως θὰ σᾶς ποῦν ὅτι θέλουν «ἕνα τίμιο» ἐκλογικὸν σύστημα. Ποῖον σύστημα, κύριοι; Δὲν ἀπαντοῦν. Εἶχαν διακηρύξει κατὰ τὰς ἐκλογὰς τὸ σύνθημα τῆς ἁπλῆς ἀναλογικῆς, ἀλλὰ τώρα τὸ ἐγκαταλείπουν καὶ λέγουν ὅτι δέχονται οἱονδήποτε σύστημα πλὴν τοῦ τελευταίου. Ποῖον ἀκριβῶς δὲν λέγουν. Ἀντὶ νὰ φωνάξουν ὑπὲρ τῆς ἀναλογικῆς, διότι αὐτὴν τὴν ἐψήφισεν οὐσιαστικῶς ἡ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ, δὲν ἐπικαλοῦνται αὐτὸ τὸ ἐπιχείρημα καὶ ἀναθέτουν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς των ἔτσι ὅμως γελοιοποιοῦνται,

Περὶ ὑπηρεσιακῆς

Πέραν αὐτοῦ ἰσχυρίζονται ὅτι αἱ νέαι ἐκλογαὶ πρέπει νὰ διεξαχθοῦν ἀπὸ ὑπηρεσιακὴν κυβέρνησιν. Ἐρωτῶ: Ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ κατηγοροῦμεν τὸ Στέμμα ὅτι ἀνέθεσε τὴν διενέργειαν τῶν ἐκλογῶν εἰς πολιτικὴν κυβέρνησιν; Τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1946 τὰς ἔκαμε πολιτικὴ κυβέρνησις ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Θεμιστοκλῆ Σοφούλη. Πῶς θὰ κατηγορήσωμεν σήμερα ὅτι ἀνετέθη εἰς πολιτικὴν κυβέρνησιν ἡ διεξαγωγὴ ἐκλογῶν, ἐπειδὴ δὲν εἴμεθα ἡμεῖς καὶ εἶναι οἱ ἀντίπαλοί μας; Τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1951 ἐπίσης τὰς διεξήγαγε πολιτικὴ κυβέρνησις ὑπὸ τὸν Σοφοκλῆν Βενιζέλον. Ἐὰν ὁ στρατάρχης Παπάγος ἔθεσε τὸ ζήτημα, εἶναι διότι παρηγκωνίσθη καὶ δὲν ἐκλήθη νὰ τὰς ἐνεργήσῃ αὐτός, ὡς σχετικῶς πλειοψηφοῦν κόμμα. Ἄλλο ζήτημα εἶναι ἂν ἐζητούσαμεν νὰ κάμῃ τὰς ἐκλογὰς τὴν προσεχῆ φορὰν ἡ ἀντιπολίτευσις.

«Μεταβατικὴ»

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ρέντης ὑπεστήριξε τὴν ἀνάγκην νὰ σχηματισθῇ κυβέρνησις πολιτικοῦ χαρακτῆρος, ἀλλὰ «μεταβατική», μὲ ἀποστολὴν νὰ θεσπίσῃ τὴν ἁπλῆν ἀναλογικὴν καὶ νὰ κάμῃ ἐκλογάς. Μὲ τὴν ἀναλογικήν, θὰ ψηφίσῃ κάθε πολίτης σύμφωνα μὲ τὸ φρόνημά του, ὁ κομμουνιστὴς τὸ κόμμα τῆς ἀριστερᾶς, ὁ δεξιὸς τὸ κόμμα τῆς δεξιᾶς καὶ ὁ φιλελεύθερος τὸ κόμμα τοῦ Κέντρου τῆς ἀρεσκείας του, χωρὶς νὰ ψηφίζεται τὸ κόμμα τῆς δεξιᾶς ἀπὸ πολίτας οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι ὀπαδοί του, ἀλλὰ θέλουν νὰ ἐκδηλώσουν τὴν ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἀριστεράν, ὅταν τὴν βλέπουν μαζὶ μὲ τὸ Κέντρον. Καὶ ἔτσι δὲν θὰ ἐνισχύεται ἀνωμάλως τὸ κόμμα τῆς δεξιᾶς, τὸ ὁποῖον εἶναι κόμμα τοῦ μεγάλου κεφαλαίου καὶ κυβερνᾶ διὰ τὴν εὐημερίαν τῶν ὀλίγων. Μὲ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα τῆς ἀναλογικῆς, ὅσοι δὲν θέλουν ἀνωμαλίες, δὲν θέλουν τὴν ἀριστεράν, οὔτε τὴν δεξιάν, θὰ δύνανται νὰ ἐκδηλώνουν ἐλεύθερα τὸ φρόνημά των καὶ νὰ φέρουν μίαν ἰσχυρὰν κυβέρνησιν τῶν κομμάτων τοῦ Κέντρου διὰ νὰ βάλῃ τάξιν εἰς τὸν τόπον.

Καλυτέρα προστασία τοῦ ἐθνικοῦ καθεστῶτος

Αὐτὸ—ἐτόνισεν ὁ κ. Ρέντης—θὰ εἶναι καὶ ἡ καλυτέρα προστασία τοῦ ἐθνικοῦ μας καθεστῶτος. Διότι, ἡ κυβέρνησις τῆς δεξιᾶς, ἡ ὁποία λέγεται ἀντικομμουνιστική, εἰς τὴν πραγματικότητα ἐργάζεται ὑπὲρ τοῦ κομμουνισμοῦ, μὲ τὸ νὰ αὐξάνῃ τὴν δυσαρέσκειαν τῶν λαϊκῶν τάξεων καὶ μὲ ὅλην τὴν πολιτικήν της. Κατώρθωσεν ἡ ἀντικομμουνιστικὴ κυβέρνησις τοῦ κ. Καραμανλῆ νὰ κάμῃ τὴν μεγαλυτέραν φιλορωσσικὴν προπαγάνδαν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὅπου παρουσιάζεται ὁ Ρῶσος πρέσβυς, τὸν ὑποδέχονται μὲ χειροκροτήματα αὐθορμήτως. Ποῖος τὸ κατώρθωσεν αὐτό; Ὁ Καραμανλῆς. Ἀντιθέτως, ὅπου ἐμφανίζεται ὁ Ἀμερικανὸς πρέσβυς, σιωποῦν. Καὶ ὅμως ἐμεῖς ζοῦμε ἀπὸ τὴν βοήθειαν τῶν Ἀμερικανῶν, τοὺς ὁποίους περιφρονοῦμε. Ποῖος τὸ κατώρθωσεν αὐτό; Ἐμεῖς; Ὄχι. Ὁ Καραμανλῆς. Ἡ συντηρητικὴ πολιτικὴ τοῦ Καραμανλῆ.

Τὸ Κυπριακὸν

Ἡ ὑπόθεσις τῆς Κύπρου ἐχρησίμευσε διὰ νὰ ἐρεθίζωνται οἱ Ἕλληνες ἐναντίον τῶν συμμάχων μας. Εἰς τὸ Κυπριακὸν οἱ κυβερνῆται παραπαίουν. Οὔτε ξέρουν τί θέλουν, οὔτε ξέρουν τί ζητοῦν, οὔτε ξέρουν πῶς νὰ διαπραγματευθοῦν. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Συναγερμοῦ ἐκήρυξαν ἱερὸν πόλεμον κατὰ τῶν Ἀγγλων. Καὶ ἐνθυμεῖσθε, διότι ἐπέρασαν ἀπὸ ἐδῶ, τὰ φιαλίδια τοῦ αἵματος ἀπὸ τὸν Πύργον, τὰ ὁποῖα μετεφέρθησαν πεζῇ εἰς Ἀθήνας ὡς δεῖγμα τοῦ ὅτι θὰ χύσουν τὸ αἷμα των διὰ τὴν Κύπρον. Καὶ κατὰ τὴν διαδρομὴ ἐκτυποῦσαν τὶς καμπάνες καὶ ἐμάζευαν τὰ σχολεῖα, νὰ ἀναθεματίζωμεν τοὺς Ἄγγλους, νὰ σχίζωμεν τὴν ἀγγλικὴν σημαίαν καὶ νὰ παρασύρωμεν τὰ παιδιὰ εἰς συγκρούσεις μὲ τὴν ἀστυνομίαν δίχως λόγον. Μπορεῖ ἡ Ἑλλὰς νὰ κάμῃ πόλεμον κατὰ τῆς Ἀγγλίας; Μά, λέγουν ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐξέπεσε... Μόνον τὰ νησιά της ἔχουν 45 ἑκατομμύρια πληθυσμόν, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τὴν Αὐστραλίαν, τὴν Νέαν Ζηλανδίαν, τὸν Καναδᾶν, τὴν Νότιον Ἀφρικήν... Καὶ ποῖον ἔχομεν βοηθὸν εἰς αὐτὴν τὴν πολιτικήν; Τοὺς Ρώσσους; Φθάνει οἱ Ρῶσσοι νὰ ἐπιμείνουν νὰ πάρουμε τὴν Κύπρον, διὰ νὰ μὴ τὴν πάρουμε ποτέ. Τοὺς Ἀμερικανούς; Δὲν ἔχουμε οὔτε τοὺς ἑαυτούς μας εἰς τὸ πλευρὸν τῶν Κυπρίων, ἀφοῦ εὑρέθη Ἕλλην ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν, ὁ ὁποῖος συνεφώνησε μὲ τὴν πρότασιν Μένον, ἡ ὁποία ἔλεγεν ὅτι οἱ Κύπριοι δὲν εἶναι Ἕλληνες, ἀλλ' ἀποτελοῦν ἴδιον ἔθνος! Ἀφοῦ λοιπὸν δὲν μποροῦμε νὰ πάρωμε τὴν Κύπρον διὰ πολέμου μόνον μὲ φιλικὰς παρακλήσεις ἔπρεπε νὰ διεκδικήσωμεν τὸ ζήτημα.

Γίνεται ὅμως πολιτικὴ ἐκμετάλλευσις τοῦ Κυπριακοῦ διὰ νὰ πκρατείνεται ἡ διακυβέρνησις τῆς χώρας ἀπὸ τὴν δεξιάν. «Σταθῆτε, παιδιά, θὰ πάρουμε τὴν Κύπρο». «Ἂς μείνῃ ἀκόμη ἡ κυβέρνησις Καραμανλῆ, διότι ἔχομεν τὸν ΟΗΕ». Ἐγὼ σᾶς λέγω ὅτι τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη βγάζουν ἀπόφασιν νὰ μᾶς δοθῇ. Ποῖος θὰ τὴν ἐκτελέσῃ, ὅταν ἡ Ἀγγλία δὲν θέλει; Ἐδῶ λένε ψέμματα, κοροϊδεύουν τὸν κόσμο. Πέσαμε σὲ κυβέρνησι ψευτιᾶς. Δὲν ντρέπονται πλέον διὰ τίποτε.

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι αὐτὴ ἡ κυβέρνησις, ἡ ὁποία ἔλαβεν ἀντικομμουνιστικὰς ψήφους, ἐργάζεται εἰς τὴν πραγματικότητα ὑπὲρ τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἔτσι καὶ ἡ κυβέρνησις τοῦ Μεταξᾶ ηὔξησε τὸ στρατόπεδον τοῦ κομμουνισμοῦ. Διότι πάντοτε ἡ πίεσις αὐξάνει τὰ ἐπαναστατικὰ στοιχεῖα. Μόνον ἡ ἰδική μας πολιτική, πολιτικὴ κατευνασμοῦ, ἐπιεικείας καὶ κοινωνικῶν μέτρων, μειώνει τὸν κομμουνισμὸν καὶ ἐξασφαλίζει τὸ καθεστώς».

Καταλήγων ὁ κ. Ρέντης ἐζήτησεν ἀπὸ τοὺς ὀπαδοὺς τῶν κομμάτων τοῦ Κέντρου ν' ἀσκήσουν πίεσιν ἐπὶ τῆς ἡγεσίας διὰ νὰ ἐργασθοῦν ὑπὲρ τῆς ἀναλογικῆς, ὑπὲρ σχηματισμοῦ μεταβατικῆς κυβερνήσεως καὶ διενεργείας ἐκλογῶν τὴν ἄνοιξιν 1958.

Τὸν κ. Ρέντην προσεφώνησεν ὁ τοπικός του ἀττιπρόσωπος κ. Γεώργ. Γερογιαννόπουλος. Εἰς τὸ ταξίδιόν του, τὸν συνώδευεν ὁ διευθυντὴς τοῦ ἰδιαιτέρου γραφείου του συμπολίτης κ. Νικ. Πατρώνης καὶ οἱ συμπολῖται του κ. κ. Ἰω. Ἀδρακτᾶς καὶ Κων. Κορδῆς μετὰ τῶν κυριῶν των.

Κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραμονήν του ὁ κ. Ρέντης κατέλυσεν εἰς τὸ «Μαζέστικ», ὅπου τὸν ἐπεσκέφθησαν διάφοροι ἐπιτροπαί, οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι κ. κ. Φαρμακίδης, Καλαντζόπουλος, Καπουρᾶλος, Πισκοπάκης, Πρόβος, ὁ κ. Λ. Ἀντύπας κ.ἄ.

Καὶ ἡ ἰδική μας ἀνταπάντησις

Ἔσπευσε, νομίζομεν ὁ κ. Μιχαλόπουλος νὰ ὑψώσῃ λάβαρα τοῦ πιστεύω καὶ πατρίδος διὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ ἕνα... σχόλιόν μας, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξεφράζαμεν τὴν ἀπόψιν ὅτι ἐὰν θέλωμεν νὰ ἐξυγιάνωμεν τὸν τόπον, θὰ πρέπει νὰ προσέξωμεν τὰ ἐσωτερικὰ αἴτια τῆς ἐκλύσεως τῶν ἠθῶν, ἀντὶ νὰ καταδικάζωμεν τὰ ἀθῶα... σόρτς τῶν ἔξενων περιηγητῶν. Αὐτὸ ἦτο τὸ πνεῦμα τοῦ σχολίου μας καὶ ἀναδημοσιεύομεν τὸ τελευταῖον μέρος του, ὥστε νὰ τὸ προσέξῃ καλύτερον ὁ κ. Μιχαλόπουλος καὶ εἴ τις ἄλλος παρεξηγήσας:

«Ἐπεβλήθησαν εἰς τὴν Ρώμην ὡρισμένοι περιορισμοί, ἀλλὰ μόνον διὰ τοὺς εἰσερχομένους εἰς τὴν Πόλιν τοῦ Βατικανοῦ. Ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι τόσον... ἱερά, ὥστε ν' ἀπαγορεύσῃ τὰ σόρτς, ὅταν δὲν δύναται νὰ ἐκριζώσῃ τοὺς Πεπέδες καὶ τοὺς Χαλτζήχρήστους, οἱ ὁποῖοι —κατὰ ἁπλῆν σύμπτωσιν—ἦσαν καὶ... πολύτεκνοι».

Τὸ νόημα τοῦ σχολίου μας ἦτο αὐτό: Νὰ δώσωμεν προσοχὴν εἰς τὴν ἰδικήν μας πραγματικότητα, διότι, ἄλλως, θὰ διεφεύγωμεν τὸν κίνδυνον νὰ γελοιοποιηθῶμεν εἰς τὰ μάτια τῶν ξένων. «Δὲν μᾶς ἀφήνετε—θὰ ἔλεγαν—ἡσύχους καὶ νὰ κυττάξετε τοὺς Πεπέδες σας καὶ τοὺς Χαλτζήχρήστους σας...».

Ἔσπευσε, λοιπόν, ὁ κ. Μιχαλόπουλος καὶ ὠλίσθησε, διατυπώσας τὴν γνώμην ὅτι ἠθελήσαμεν νὰ θίξωμεν «τὴν τάξιν» τῶν πολυτέκνων, τὴν ὁποίαν, καλῶς γνωρίζει, ὅτι ἐκτιμῶμεν ἰδιαιτέρως καὶ ἔχομεν κατ' ἐπαναλαμβάνον γράψει τὰς γνώμας μας, ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τῆς συμβολῆς της εἰς τὴν ἐθνικὴν διαρρύθμισιν τῆς Ἑλλάδος. Ἐάν, πρωτοῦ γράψῃ, ἔδιδε τὸ σχόλιον νὰ τοῦ τὸ διαβάσῃ καὶ νὰ τοῦ τὸ ἑρμηνεύσῃ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν τέκνων του, θ' ἀπέφευγε τὴν διατύπωσιν μιᾶς ἐπικρίσεως ἐπιπολαίας. Τὸ γνωρίζομεν ὅτι ἔχομεν θερμοὺς ὑποστηρικτὰς μεταξὺ τῆς τάξεως τῶν πολυτέκνων, ὅπως καὶ μεταξὺ ὅλων τῶν τάξεων τοῦ λαοῦ. Ἀλλά, ἀνταποδίδομεν τὴν ὑποστήριξιν. Καί, ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν θεωροῦμεν αὐτὴν τὴν ἀμοιβαίαν ὑποστήριξιν ὡς ἔχουσαν τὸν χαρακτῆρα δεσμεύσεως. Οὔτε ἡμεῖς ὑποστηρίζομεν τοὺς πολυτέκνους εἰς τὰ δίκαια αἰτήματά των ὑπὸ τὴν ὄψιν, φέρ' εἰπεῖν νὰ ψηφίσουν τὸ κόμμα ποὺ ἡμεῖς προτείνομεν, οὔτε καὶ οἱ πολύτεκνοι ὑποστηρίζουν τὴν ἐφημερίδα μας ὑπὸ ὅρον νὰ συμφωνοῦμεν πάντοτε εἰς ὅσας πρωτοβουλίας ἀναλαμβάνει ἡ διοίκησίς των, ὅπως εἰς τὴν τωρινὴν πρωτοβουλίαν τῶν, ἡ ὁποία μαρτυρεῖ τραγικὴν ἀγνοιαν καὶ παρεξήγησιν τοῦ προβλήματος τῆς ἠθικῆς.

Ὁ κ. Μιχαλόπουλος, ὑποστηρίζων ὅτι σκοπίμως δυσφημοῦμεν τὴν τάξιν τῶν πολυτέκνων, μᾶς συκοφαντεῖ, ἀλλὰ δὲν θεωροῦμεν διὰ τοῦτο ὑπεύθυνον κανένα ἄλλον ἐκ τῶν πολυτέκνων καὶ θὰ ἐξακολουθήσωμεν, ὅπως πάντοτε νὰ εἴμεθα εἰς τὸ πλευρόν των διὰ πᾶν αἴτημα, τὸ ὁποῖον θὰ συμφωνοῦμεν ὅτι εἶναι λογικὸν καὶ σοβαρόν.

Δυστυχῶς, ὅμως, δὲν ἐκρίναμεν ὅτι τοιοῦτον ἦτο τὸ αἴτημα τοῦ περιορισμοῦ τῶν ξένων τουριστῶν. Ὅσα ὁ κ. Μιχαλόπουλος γράφει περὶ ταυτίσεως τῶν ὑποστηρικτῶν τῶν σόρτς μέ... θέσεις καὶ τῶν ὀπαδῶν τῶν ὡρισμένου τύπου ἐνδυμάτων μέ... πιστοὺς Χριστιανούς, τὰ ἀντιπαρερχόμεθα ὡς αὐτόχρημα κωμικά. Ἡμεῖς θεωροῦμεν ὅτι εἶναι ξεπερασμένος διὰ τὴν ἐποχήν μας Ἰησουϊτισμὸς τὸ νὰ ἀποδίδεται κυρία προσοχὴ εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀνθρώπων, ἡ ὁποία δὲν συμβαδίζει πάντοτε μὲ τὸ ψυχικὸν περιεχόμενον. Ἴσως ὁ κ. Μιχαλόπουλος νὰ εἶναι ὀπαδὸς τῆς φιλοσοφίας τῶν Ἀράβων, οἱ ὁποῖοι λέγουν ὅτι εἶναι «καλύτερα μία γυναίκα δημόσια, ἀλλὰ ντροπαλή, ἀπὸ μίαν τίμιαν, ἀλλὰ ξεσωμον». Ἡμεῖς, ὅμως, νομίζομεν ὅτι ἐὰν ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα κατὰ βάθος, θὰ ἴδωμεν ὅτι εἶναι περισσότερον ἠθικὰ τὰ ἀγόρια καὶ κοριτσόπουλα ποὺ μᾶς ἔρχονται ἀπὸ τὴν Εὐρώπην μὲ ἀθλητικὴν περιβολήν, παρὰ μερικὲς χαμηλοβλεποῦσες καὶ μακρυοσταυρίτισες δικές μας.

Καὶ ἀποδίδομεν περισσότεραν προσοχὴν εἰς τὸ περιεχόμενον, παρὰ εἰς τὴν ἐμφάνισιν, φρονοῦντες, ἐξ ἄλλου, ὅτι μὲ τὸν καιρόν, ὅσον ἁπλοποιεῖται ἡ ἐνδυμασία, τόσον περισσότερον ἐκριζώνεται ἡ ὑποκρισία καὶ ἡ σεμνοτυφία. Ἀπόδειξις ὅτι πολὺ περισσότερα ἀδικήματα ἠθῶν λαμβάνουν χώραν εἰς τὰ χωριὰ μὲ τὰ μακρυὰ μανίκια καὶ τοὺς κλειστοὺς λαιμούς, παρὰ εἰς τὰς πόλεις μὲ τὰ σόρτς... Ἐπὶ πλέον εἰς τὰς πόλεις ὑπάρχει περισσοτέρα ἀνηθικότης εἰς τὸν κόσμον ἐκεῖνον ποὺ ἔχει ἐξωτερικὸν παρουσιαστικὸν ἄμεμπτον καί, ἀνυποψίαστον, παρὰ εἰς ἐκείνους ποὺ εἶναι ὀπαδοὶ τῶν σόρτς. Ἂς μὴ ξεχνᾶ ὁ κ. Μιχαλόπουλος ὅτι εἰς τὸ Βυζάντιον, διὰ νὰ εἶναι ἐλκυστικώτεραι αἱ πόρναι μετημφιέζοντο εἰς... καλόγρηες καὶ εἰς τὴν ἐποχήν μας προσπαθοῦν νὰ φαίνωνται σεμνοπρεπεῖς. Ἡ καημένη ἡ νεολαία ποὺ ἀρέσκεται εἰς τὰ σόρτς, ἔχει μίαν ἀφέλειαν καὶ τίποτε παραπάνω...

Μην ξεχνᾶ ἀκόμη ὅτι ὁ Θεὸς ἔπλασε τοὺς πρώτους ἀνθρώπους γυμνούς. «Καὶ οὐκ ἠσχύνοντο». Ἤρχισαν νὰ ἐνδύωνται μετὰ τὸ παράπτωμά των. Μὲ φύλλα συκῆς κατεσκεύασαν τὸ πρῶτον περίζωμα καὶ ἐκάλυψαν τὸ πρῶτον παράπτωμα. Μὲ κάθε ἑπόμενον παράπτωμα, προσέθετον καλύμματα. Καὶ ἐφθάσαμεν εἰς μίαν ἐποχὴν ὅπου δὲν εἶναι βέβαιον ἐὰν ἡ πολὺ αὐστηρὰ ἐνδυμασία εἶναι ἔνδειξις ἐντροπῆς ἢ κάλυψις ἐντροπῆς... Ἡ νεολαία μὲ τὴν τολμηρὰν ἐνδυμασίαν—πιστέψετε, κύριε Μιχαλόπουλε—ἔχει εἰλικρινέστερην ζωήν...

Ἐὰν ὁ κ. Μιχαλόπουλος ἐπιμείνῃ εἰς τὰς ἀπόψεις του, θὰ πῇ ὅτι δὲν γνωρίζει τίποτε ἀπὸ τὴν ἐξέλιξιν τῶν περὶ ἠθικῆς ἀντιλήψεων, αἱ ὁποῖαι ἄλλοτε ἐτοποθετοῦντο εἰς τοὺς ποδήρεις χιτῶνας καὶ εἰς τὰ βέλα, ἀλλὰ ἐγκατελείφθησαν αὐτὰ τὰ «ὀχυρά» τῆς ἠθικῆς, χωρὶς ἡ ἠθικὴ νὰ πάθῃ τίποτε, ὅπως δὲν κινδυνεύει καὶ ἀπὸ τὰ σόρτς καὶ δὴ τὰ περιηγητικά!

Ἀλλά, ἡ συζήτησις αὐτὴ δὲν τελειώνει. Ἂς τὴν κλείσωμεν μὲ μίαν ἀπάντησιν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ κ. Μιχαλοπούλου, ὅτι «σκοπίμως» —καὶ μάλιστα «ἀσφαλῶς»— ἐγράψαμεν ὅτι ὁ Πεπὲς ἦτο πολύτεκνος, διὰ νά... δυσφημήσωμεν τοὺς πολυτέκνους. Ὁ κ. Μιχαλόπουλος ἐτάζει νεφροὺς καὶ καρδίας, ὥστε νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀποφαίνεται ὅτι αὐτὸ τὸ λάθος ἦτο σκόπιμον; Ἡμεῖς, ἀντιστρόφως, νομίζομεν ὅτι ὁ κ. Μιχαλόπουλος δυσφημεῖ τὴν τάξιν τῶν πολυτέκνων, μὲ τὸ νὰ ἐξεγείρεται ἀποκλειστικῶς ἐπειδὴ ἀνεγράφη ὡς πολύτεκνος ὁ Πεπὲς ἐνῷ διόλου δὲν ἔδειξε νὰ ἐνοχλῆται ἀπὸ τὸ ὅτι ἦτο πολύτεκνος ὁ Χατζηχρῆστος!

Ἡμεῖς αὐτὸ τὸ ἐγράψαμεν ὡς «ἁπλῆν σύμπτωσιν», ἀλλὰ ὁ κ. Μιχαλόπουλος διστὶ ἀσχολεῖται μὲ τὸν μὴ πολύτεκνον Πεπὲν καὶ δὲν ἀσχολεῖται μὲ τὸν πολύτεκνον Χατζηχρῆστον; Μήπως νομίζει ὅτι ὑπάρχει καμμία διαφορὰ μεταξύ των;

Κατὰ τὸν Ζ' κανόνα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, «ἀρρενοφθόροι καὶ ζωοφθόροι καὶ φονεῖς, φαρμακοὶ καὶ μοιχοὶ τῆς αὐτῆς καταδίκης εἰσὶν ἠξιωμένοι». Ἡ δὲ Γραφὴ (Λευϊτικόν, Κ. 14) λέγει σαφῶς: «Ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἄρσενος κοίτην γυναικός, βδέλυγμα ἐποίησαν ἀμφότεροι, θανάτῳ θανατούσθωσαν ἔνοχοι εἰσίν».

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΣΤΑΚΟΙ ΦΘΗΝΟΤΕΡΟΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΡΕΓΓΕΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Μέσα εἰς μίαν τεραστίαν δεξαμενὴν τροφοδοτουμένην συνεχῶς μὲ θαλάσσιον ὕδωρ καὶ εὐρισκομένην πλησίον μιᾶς νήσου παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς ἀμερικανικῆς πολιτείας Μασσαχουσέττης, περιφέρεται μεγαλοπρεπῶς ἓν καὶ μόνον ζεῦγος ἀστακῶν. Δὲν θὰ παρέλθῃ ὅμως πολὺς καιρὸς καὶ ἡ δεξαμενὴ θὰ γεμίσῃ ἀπὸ μικροὺς ἀστακούς, δοθέντος, ὅτι ἡ ἀστακίνα εἶναι εἰς ἐνδιαφέρουσαν κατάστασιν καὶ ὑπολογίζεται, ὅτι, ὅπως συμβαίνει μὲ ὅλα τὰ θήλεα τοῦ εἴδους της, θὰ γεννήσῃ περὶ τὰ 60.000 αὐγά. Ὅταν οἱ ἀστακοὶ ζοῦν ἐλεύθεροι μέσα εἰς τὴν θάλασσαν ἐκκολάπτεται ἀπὸ τὰ αὐγὰ αὐτὰ τὸ μηδαμινὸν ποσοστὸν 0,01 ο)ο ἐνῶ ὅλα τὰ ὑπόλοιπα καταστρέφονται ἀπὸ διαφόρους αἰτίας. Ὁ Ἀμερικανὸς ὑδροβιολόγος Τζὼν Χιοὺζ ἔκαμε τὴν σκέψιν, ὅτι μέσα εἰς μίαν δεξαμενὴν θὰ προφυλαχθοῦν ἀπὸ τοὺς κινδύνους τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης καὶ θὰ φθάσουν μέχρι τῆς ἐκκολάψεως τουλάχιστον 25 ο)ο τῶν αὐγῶν. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν θὰ ἔφερεν ἡ ἀστακίνα του εἰς τὸν κόσμον 15.000 μικροὺς ἀστακούς, οἱ ὁποῖοι πολλαπλασιαζόμενοι ὑπὸ ἀναλόγους συνθήκας καὶ μὲ τὸν αὐτὸν ρυθμὸν θὰ καθίστων τὸν ἀστακὸν τὸ ἀφθονώτερον καὶ φθηνότερον θαλάσσιον ζῶον, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ πωληθῇ εἰς τιμὴν κατωτέραν ἀκόμη παὶ τῶν κοινοτάτων ρεγγῶν.

ΞΥΝΟΙ ΚΑΙ ΓΛΥΚΕΙΣ ΗΘΟΠΟΙΟΙ

ΡΩΜΗ. Κάθε χρόνο οἱ Ἰταλοὶ δημοσιογράφοι συνηθίζουν ν' ἀπονέμουν «γλυκὰ» καὶ «ξυνὰ» βραβεῖα εἰς τοὺς ἠθοποιοὺς καὶ γενικώτερον τοὺς ἀνθρώπους τοῦ κινηματογράφου, τοὺς ὁποίους συμπαθοῦν ἢ ἀντιπαθοῦν. Οὕτω καὶ ἐφέτος, συγκεντρωθέντες, ἀπεφάνθησαν ὅτι οἱ πλέον εὐπροσήγοροι καὶ γλυκεῖς ἠθοποιοὶ